

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

KRESEBNÝ CYKLUS
NA LITERÁRNÍ TÉMA

Kryštof Škarka

Plzeň 2014

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Kniha a tvarování papíru

Bakalářská práce

**KRESEBNÝ CYKLUS
NA LITERÉRNÍ TÉMA**

Kryštof Škarka

Vedoucí práce: doc. akad. mal. Mikoláš Axmann
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Plzeň 2014

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň 2014

Poděkování

Rád bych poděkoval doc. akad. mal. Mikoláši Axmannovi za přínosné a trpělivé konzultace bakalářské práce.

Obsah

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	3
3. CÍL PRÁCE.....	6
4. PROCES PŘÍPRAVY A INSPIRACE	7
5. PROCES TVORBY A TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	9
6. POPIS DÍLA	11
7. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	13
7.1 SILNÉ STRÁNKY	14
7.2 SLABÉ STRÁNKY	14
8. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	15
9. RESUME	16
10. SEZNAM PŘÍLOH	17

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Během bakalářského studia v ateliéru Knihy a tvarování papíru jsem se věnoval převážně autorským knihám, které pro mě byly jedinečným prostorem pro realizaci mých představ.

Během tří let na škole jsem vytvořil několik autorských knih, na kterých jsem si vyzkoušel různé možnosti knižní vazby i netradiční výtvarné techniky. Zaujaly mě hlavně možnosti grafiky bez použití strojů, jako například rezerváž, jak cituji „Základní kresbu (nejspíše na kladívkovém papíře) provedeme zředěnou gumou...“¹, monotyp, nebo tisk fotografií pomocí nitro ředidla. Velmi jsem si cenil ateliérového důrazu na autorskou knihu. Autorská kniha je pro mě jedinečným spojením klasického řemesla knižní vazby s přesahem do volné tvorby. Zatím nemohu říct, že bych u svých prací našel něco jako jednotný styl. Snad právě proto, že jsem chtěl vyzkoušet co nejvíce z pestré nabídky možností. Každé dílo bylo dalším krokem na cestě za cílem najít si svůj vlastní výtvarný jazyk, kterým budu schopen věrně vyjadřovat své pocity a myšlenky. A proto bych spíše dokázal na své tvorbě ukázat, kam směřuji, než co je cílem.

Inspirací pro mě vždy byla příroda. Opuštěné místo v lese, skalní věž, vybělená lebka nalezená na mezi. Těším ale také z jiných podnětů. Cestování a literatura jsou pro mě rovnocennou inspirací. Kresba na cestách pro mě má osobní význam. Věřím, že kresba provedená na místě člověku dostane do ruky věrnou stylizaci pro daný výjev. Nepřízeň počasí, nebo prostředí beru jako jedinečný vklad do svého rukopisu.

¹ TEISSIG, Karel. Technika kresby. Praha: Artia, 1986, 177. ISBN neuvedeno

Kromě ateliérového zaměření mě určitě ovlivnily i ostatní předměty. Obohatily mě zejména grafické techniky, ilustrace a figurální kresba. Figurální kresba pro mě byla a stále je velkou motivací v mé výtvarné tvorbě. Zároveň ji vnímám jako vhodný ukazatel úspěchu na mé cestě, kterým můžu porovnávat, kam jsem už v kresbě došel. Kresba jako taková vždy ovlivňovala podobu mojí tvorby a byla v ní vždy nějakým způsobem přítomná. Ztotožňuji se s výrokem, cituji“ Kresba určuje hodnotu uměleckého díla. Otevírá ho a pomáhá ho s odstupem posoudit.“²Práce s linkou, bodem či valérem mi vždy byla bližší, než práce s barvou. Kresba je pro mě stálou a velkou výzvou. Nutí mě neustrnout a stále na sobě pracovat.

Kromě klauzurních prací a semestrálních úkolů se mně podařilo uspořádat vlastní autorskou výstavu grafiky, inspirovanou postupy, které jsem si vyzkoušel v jedné ze svých knih.

² Prof. KARBOWNICZEK, K.: Kresba – podmínka nebo možnost. O umělecké kresbě na Akademii výtvarných umění v Katovicích, in: KPOKORNÝ, K/ JIRKŮ, B.(ed.): Figurama12. Praha, občanské sdružení Figurama, o. s., 2012. 124 ISBN 9878090488915

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Volba tématu mé bakalářské práce - souboru velkoformátových kreseb byla výzvou, kterou jsem přijal s očekáváním a zvědavostí, co mě potká při zvládnání formátově rozměrnější práce.

Volba kresebného cyklu pro mě nebyla pouze novou formou, jak prezentovat svou práci. Bakalářský projekt cítím jako možnost zamyslet se nad svou prací v delším časovém úseku, udržet pozornost a základní myšlenku se stejnou naléhavostí. Tyto požadavky jsem chtěl dodržet v kontextu zvoleného tématu, pro mě v netypickém, velkém formátu. Současně jsem chtěl stavět na základech, které jsem po dobu bakalářského studia získal. Jako jednoznačně sobě nejbližší formu, jsem zvolil kresbu. Na té jsem svoji práci založil. I když jsem si byl vědom slabin, bylo pro mě o to důležitější se do kresby ponořit a pokusit se v této výtvarné technice dosáhnout pokroku, tak aby bakalářské práce nebyla jen sázkou na jistotu, ale dalším pokrokem v mé práci.

Tématem jsem si zvolil kresebný cyklus, poskytující dostatečně osobní přístup. Za inspiraci pro soubor jsem vybral knihu „Soumrakodlak II“³. Oslovila mne a inspirovala už při první četbě k výtvarnému zpracování. Knihu jsem si zvolil kvůli filozofickému obsahu. Ten mě nutil o tématu nepřetržitě přemýšlet po celou dobu práce. Převádět psané slovo do obrazu je schopností, kterou bych chtěl dále rozvíjet, protože se v ní cítím jistě. Kniha „Soumrakodlak II“ je souborem povídek, které vycházejí z myšlenek zen buddhismu. Autor vystupuje pod pseudonymem „Gato“. Jeho tvorbu bych ze svého pohledu popsal jako beletrii s prvky magického realismu. U řady povídek jde o velmi svérázné bajky, kořeněné specifickým humorem.

³ Gato. Soumrakodlak 2, Brno: *Spolek přátel vydávání časopisu HOST*, 1996

„Gato“ při psaní povídkového souboru „Soumrakodlak II“, vychází z díla Carlose Castanedy, který je známý studiem indiánských čarodějných praktik a rituálů.

Ač bych se neoznačil za zvlášť duchovně založeného člověka, povídky ve mně zanechaly velmi silný dojem. Ten jsem chtěl zhmotnit v podobě souboru kreseb.

Z knihy jsem vybral sedm intermezz, která mají stejný název „Míčačova cesta za poznáním“. Intermezza popisují jednotlivá zastavení a zamyšlení Míčače, hlavního hrdiny, na jeho cestě za duševním osvícením. Části jsem vybral jako rozsahově uchopitelný text. Zaujala mě i volná dějová linka, která všechny intermezza důmyslně propojuje. Jde o můj autorský výběr textu a svého druhu interpretaci knihy, protože intermezza mají velmi volnou návaznost na ostatní povídky v knize.

Děj působí na první pohled velmi abstraktně, jakoby klouže mezi prsty. Je nejednoznačný, jen s minimem přesných popisů hlavního hrdiny či prostředí. Text pro mě byl důležitý a to pro svoji zvláštní atmosféru a myšlenkovou pestrost. Krátké texty popisují Míčačovo vnitřní rozpoložení, které je asociováno konkrétním prostředím a situací. Kdo, nebo co je Míčač, se může čtenář jen dohadovat, proto jsem měl volné pole působnosti pro svoji představivost. Můj hrdina je poutníkem, který kráčí světem a nahlíží na věci okolo svým vlastním, svérázným a osobitým pohledem. Kočičí vtělení hrdiny a jeho pružné pohyby jsou mojí oživlou fantazií, vyvolanou četbou.

Vážné filosofické otázky jsou pak odlehčeny civilností chování Míčače na jeho pouti. V jedné povídce se dá, kvůli svému přesvědčení, v hospodě do konfliktu. V jiné si jednoduše užívá přítomnost v krásné krajině. Filosofický obsah textu jsem bral jako vítanou nadstavbu své práce, která se nepřímo odráží v mých

kresbách. Netroufnu, jsi říci, že jsem si text vždy správně vyložil. Ale samotná nutnost se nad textem zamyslet, mě obohatila.

3. CÍL PRÁCE

Cílem mé práce bylo vytvořit soubor iluzivních kreseb, naplněných atmosférou a napětím, které text vyvolává. Také mně šlo o jistý posun mého výtvarného projevu a přemýšlení o tvorbě. Byl jsem otevřený různým přístupům s očekáváním, že dospěji k posunu výtvarnému výrazu.

Cílem nebylo realistické zpracování, naopak jsem chtěl dospět k výrazné míře stylizace s větší subjektivitou výrazu. Stylizaci jsem si dovilil na základě ověřených dovedností v kresebné technice, které jsem získal v průběhu studia. Právě tyto dovednosti mi daly svobodu pracovat osobitěji s danými prvky.

Jako velký úkol a metu jsem si také stanovil prověřit další postupy, které jsem ve své tvorbě předtím opomíjel. Očekával jsem posun za hranice „zajatých stereotypů“, od kterých jsem se chtěl osvobodit. Upřednostňoval jsem kresbu s expresivní linkou nebo kresbu s jistým grafickým účinkem.

V neposlední řadě bylo mým cílem vytvořit ucelenou práci, která by vypovídala o poznání a nabytých zkušenostech z mého dosavadního studia. Chtěl jsem zhodnotit praxi s figurální kresbou i práci s textem. Jistá „narativnost“ v mé tvorbě, je pro mě důležitým prvkem.

4. PROCES PŘÍPRAVY A INSPIRACE

Jako myšlenkovou přípravu jsem znovu prostudoval literární předlohu, která měla být nosnou kostrou mého souboru kreseb. Pak jsem pokračoval kresebnou přípravou, během které jsem si ujasnil charakter hlavního hrdiny, kompozici a prostředí jednotlivých scén.

Vycházel jsem z uvolněného rukopisu kreseb z mých skicáků. Velký formát i rozsah kresebného souboru mě ale donutil k úplně jinému uvažování nad technikou kresby, než jsem byl doposud zvyklý. Zhotovil jsem mnoho materiálových zkoušek, kterými jsem si různé kresebné techniky ověřoval.

Vyzkoušel jsem frotáž, štětcovou kresbu, kresbu rákosovým perem i klasičtější kresbu uhlem či grafitem. Nejvíce mi vyhovovaly techniky, které nebránily spontánnímu projevu bez mazání či překreslování, zároveň jsem ale neviděl v této technice možnost nějakého dalšího posunu.

Během tvorby návrhů jsem vycházel z vlastních skic a studijních kreseb. Tento postup je mi vlastní, i když je časově náročný. Velkým úkolem bylo zachovat živost a svižnost skicovitého rukopisu na velkém formátu o rozměrech 700x1000 cm. Na ukázkách skic v příloze dokumentuji vývoj charakteru hlavního hrdiny i samotné kresebné techniky. Na základě konzultací jsem se dopracoval k přístupu, který nejlépe využil mé dosavadní kreslířské schopnosti.

Do přípravy bych také zahrnul studium různých inspiračních zdrojů. Rešerše variantních přístupů ke kresbě mi pomohla se vyvázat ze zažitých přístupů a přemýšlet nad vlastní tvorbou z jiného pohledu. Mezi mé největší inspirace bych zařadil: Oskara Kokoschku, Alfreda Kubina, Edvarda Muncha, ale také kresby a grafiky Bohuslava Reynka. Na každém z umělců si cením různých

přístupů ke kresbě. U Kokoschky cením fantastickou živost a energii, která z jeho kreseb dýchá. Velmi mě zaujal jeho výrok, cituji „Učil schopnosti dívat se a promítat okamžitý výraz do výtvarného realistického záznamu.“⁴Jeho tvorbu jsem si připomněl na letošní výstavě grafiky s názvem „Žhavá grafika pozdního věku“. Kresby Afreda Kubina pro mě měli zásadní význam, díky atmosféře a práci se světlem. Kresby Edvarda Muncha mě inspirovaly svou symboličností a napětím, které je v nich obsaženo. V neposlední řadě musím zmínit kresby Bohuslava Reynka, jehož citlivý přístup jsem vždy oceňoval, zároveň jsem však nebyl nikdy schopen ke kresbě přistupovat s podobnou trpělivostí. Tato zmíněná citlivost a trpělivost pro mě byla velkým úkolem, v kontrastu s tvrdou expresivní linkou, kterou jsem většinou upřednostňoval.

⁴ BENDO VÁ, Eva. *Oskar Kokoschka-žhavá grafika pozdního věku, Praha: Národní galerie v Praze, 2012, 20. ISBN 9788070355015.*

5. PROCES TVORBY A TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Během tvorby kreseb ve finální velikosti jsem se musel potýkat s formátem, který pro mě byl těžko zpracovatelný v horizontální poloze. Definitivní kresby jsem proto vypracovával na stojanu, který mi dal možnost obsáhnout celý formát a dynamicky zpracovávat celou plochu papíru. V tomto případě kresba vychází z ramene, to umožňuje větší rozsah při kreslení.

Během práce jsem se snažil odlehčit svůj rukopis a kreslit formou uvolněné linky. Z tohoto důvodu jsem také celou kresebnou škálu transponoval do stupnice tvrdých grafitových tužek od nejtvrdší 2H až po měkkou HB. „Nejkvalitnější grafitové tužky se označují čísly a písmeny: H – hard – tvrdý, B – black – černý. Nejměkčí tužka 6 B. Nejhodnotnější tuhy nejsou pronikavě černé, ale temně šedé, a jejich stopa, zejména po přitlačení, je lesklá.“⁵

Tato, možná až puristická zdrženlivost, mě donutila zachytit napětí, které u kontrastnějších kreseb uhlem nebo černou tuhou chybělo. Také nesmím zapomenout na práci se světlem. Světlo, jako nepostradatelný prvek vizuálního přenosu, jsem dříve často opomíjel. Z tohoto pohledu jsem se dostal „o krok dále“. Snažil jsem se o věrné podání světelného zdroje, který zesiluje dojem z jednotlivých scén. Kresba samotná by měla nabádat diváka ke čtení jednotlivých čar a bodů, které hledají podobu finální kresby. Hledající a těkající linka se nakonec stala nejen technologickým, ale i výrazovým prostředkem celého mého kresebného souboru.

V průběhu tvorby jsem nic neodmazával, ale stále vrstvil od takřka neznatelných pavučinových linek až po intenzivnější čáry. Tento proces mě sice

⁵ TEISSIG, Karel. Technika kresby. Praha: Artia, 1986, 111

brzdil v mé přirozené expresivitě výrazu, ale oplátkou mu vděčím za posun a nový výraz konečné kresby.

6. POPIS DÍLA

Rozsah díla je deset kreseb o formátu 70x100 cm, zhotovených na papíře Bibliofil s gramáží 180g. U papíru jsem oceňoval decentní hrubost povrchu, která mě umožnila pracovat s jemnou linkou i razantnějšími tahy.

Některé mé kresby jsou popisnější, věrnější textové předloze, naopak ostatní jsou volnou asociací k jednotlivým etapám Míčačovy cesty.

Kresby jsou pak řazeny podle chronologie dané textem.

Počet kreseb není ekvivalentní s počtem povídek. Důvodem je, že některé povídky nesly více obrazů, které jsem pokládal za důležité ztvárnit. Tato zdánlivá nelogičnost však neruší chronologii ani význam celého příběhu. Naopak přidané obrazy by měly divákovi dokreslit některé situace.

Podle předlohy první povídky vznikly hned dvě kresby. První, Míčač kráčející v hornaté krajině za horizont. Vrak automobilu je zde jakýsi symbol pomíjivosti věcí, co nás obklopují. Druhá kresba ukazuje Míčače v zenové zahradě kamenů. U obou kreseb pro mě bylo důležité zachytit Míčačovo rozpolcení a tápavý pohled bytosti, která hledá cosi, co mu v daném prostředí schází.

Druhé intermezzo bylo inspirací ke třetí kresbě, která popisuje Míčačovo rozjímání při pohledu na moře.

Třetí povídka pro mě byla nejtěžším úkolem pro ztvárnění. Nakonec jsem se pokusil atmosféru vystihnout dramatickým zlomem v prostředí a stavem, kdy je člověk na cestě, tudíž není ani u místa, které opustil, ani na místě, které hledá.

Následující povídka popisuje idylické prostředí, ve kterém dojde Míčač ke smíření se svým životem. Tekoucí řeka a dračí hory v pozadí byly pro mě vhodnou kulisou pro navození atmosféry této povídky.

Povídka s názvem “Míčač je připraven poznat poslední vznešenou pravdu“ je jednou z mála, kde hlavní hrdina přímo interaguje s okolním prostředím. Místo přímého děje mě však zaujalo Míčačovo rozpoložení, které mi přišlo naprosto výstižné pro prostředí hospody, ve které se Míčač nalézal.

Kresba k předposlední povídce, odehrávající se v prostředí lesa, je zachycením obezřetného kroku před setkáním Míčače s pralesním Míčačem.

Poslední povídka graduje k jakémusi Míčačovu osvícení, které je symbolizováno černou oblohou, která je velkým černým kocourem.

7.PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Jako svůj přínos vidím posun od ateliérové specializace k oboru ilustrace, což mě může obohatit o nové podměty k další ateliérové tvorbě. U své bakalářské práce jsem se zaměřil na kresbu, která byla stěžejním obsahem i v mé knižní tvorbě. Přínos také vidím ve způsobu interpretace knižní předlohy do velkého formátu a zejména v nové kresebné technice. Mohl bych také uvést posun od oboru knižní tvorby k volné tvorbě kresebného souboru. Jedná se sice o ilustrace, ale kresby mohou fungovat jako samostatné obrazy.

Zároveň vidím posun kvality ve velkém formátu kresby, která lépe prověří kompozici i zpracování jednotlivých struktur. Při tvorbě jsem si uvědomil, jak v malém knižním formátu člověk sklouzává k jednoduchým, efektním finesám. Ty mohou být povrchní a při bližším pohledu nemusí dosahovat takové kvality. Samozřejmě je nutné myslet v rámci daného materiálu, ne každý motiv unese zpracování ve velkém formátu. Tento fakt pro mě nebyl novinkou, spíše poučným připomenutím této skutečnosti.

7.1 SILNÉ STRÁNKY

Jako silnou stránku cítím kresbou zachycený pohyb, výraz či charakter hlavního hrdiny. Kočka je objektem mé dlouhodobé kreslířské obsese, kvůli jejím ladným křivkám a pohybům, které jsou pro ni tak charakteristické.

Další silnou stránkou je podle mě již zmíněná cesta za nedosaženým cílem. Způsob hledání optimálního vyjádření, které ve svém případě odvozují od spontánního skicovitého rukopisu.

7.2 SLABÉ STRÁNKY

Slabých stránek své tvorby jsem si vědom a samozřejmě jsem se snažil jich vyvarovat a minimalizovat jejich dopad na celkový dojem z mé kresby. Jako slabou stránku své práce vnímám použití příliš velkého formátu. I přes veškerou snahu tento formát postrádá něco z oné živosti a spontánního projevu, na který jsem byl zvyklý v menším, knižním formátu. Jako hendikep cítím i to, že svoji práci nemůžu zatím srovnat s žádným jiným projektem v podobném rozsahu, jelikož jsem se doposud zabýval spíše knižními formáty.

8. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

TEISSIG, Karel. Technika kresby. Praha: Artia, 1986. ISBN neuvedeno.

KREJČA, Aleš. Techniky grafického umění. Praha: Artia, 1981. ISBN 9788086921068.

GATO. Soumrakodlak II, Brno: *Spolek přátel vydávání časopisu HOST, 1996.*
ISBN neuvedeno.

BENDOVIÁ, Eva. Oskar Kokoschka-žhavá grafika pozdního věku, Praha: Národní galerie v Praze, 2012. ISBN 9788070355015.

LINAJ, E. / KRAČMAR, A. Grafickou cestou, Ústí nad Labem: Pedagogické centrum Ústí nad Labem, 2002. ISBN 8090329306.

KREJČA, Aleš. Grafické techniky. Praha: Aventinum, 1994.
ISBN 9788074420030.

POKORNÝ, K/ JIRKŮ, B. Figurama12. Praha: občanské sdružení Figurama, o. s., 2012. ISBN 9878090488915

9. RESUME

For my final bachelor's project I chose the broad theme of a drawing series.

This theme was a great challenge for me from which I expected a further shift in my artwork.

The inspiration for my drawing series was the book „Soumrakodlak II“ by the author writing under the pseudonym „Gato“. The book is inspired by ideas of Zen Buddhism and by studies of Indian shamanic rituals.

I chose 7 intermezzos from the book, which served as a basis for my drawings. The drawings illustrate the text, which describes „Mícač“'s journey of discovery. The individual stories are the main character's reflection of life and his journey after cognition, which we can perceive as Buddhist enlightenment in context of the book.

During the creation of the drawing series I tried various drawing techniques in order to be able to choose the correct one for my artistic vision.

The result of my work is ten drawings of the B1 format. The drawings are carried out by using pencils of variable stiffness, from the hardest 2H to the soft HB. This material setting helped me achieve the desired atmosphere and tension, which I aimed to reach. Concerning the characteristic elements I should mention relaxed lines and sketching, through which, by adding layers, I reached all shades of grey. Surfaces and lines of varying intensity should correspond to set light composition and intended atmosphere.

The drawing series, created during my bachelor's project, reflects apart from the texts themselves also my acquired skills and experience from my bachelor's study at the LADISLAV SUTNAR FACULTY OF DESIGN AND ART.

10. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1 / Vybrané texty pro kresebný cyklus

Příloha č. 2 / skici

Příloha č. 3 / studijní kresby

Příloha č. 4 / ukázka definitivních kreseb

Příloha č. 1 / Vybrané texty pro kresebný cyklus z knihy „Soumrakodlak II“⁶

„MÍČAČOVA CESTA K POZNÁNÍ

míčač chodil světem a tápal. Viděl to, co jiní ne, a přesto mu to bylo málo.

Kam se podíval, viděl bezbřehý oceán prostoru hvězd a miliony let a sebe, sladké nic, tát v ohni, který třeba jednou zhasne.

Ne, že by se budil ze sna, ale s hrůzou pozoroval, jak se měsíční paprsek plíží pokojem a připomíná mu, že se tudy bude ubírat i dávno po tom, co míčačovo tělo spolkně nebytí.

míčač tušil, že ani nic tu není jen tak pro nic za nic, ale přesto nenacházel ani jediný pevný bod, ke kterému by se mohl vracet, na kterém by mohl začít znovu a znovu svoji cestu. Nenacházel ani jednu věc, kterou by si byl jist.

„Mít tak jeden pevný bod, najít jen jedinou jistotu svého života, tohoto světa a věděl bych co dál,“ přemítal míčač a chodil dál jako cizinec po tomto světě.

Až jednoho dne kráčel v zahradě kamenů a s hlavou zakloněnou po hvězdách. Náhle zakopl o bludný balvan poznání, upadl na zem a ostrá bolest mu projela tělem.

V ten okamžik se míčač rozesmál na celý vesmír a zvolal: „Vždyť jediná jistota mého života je to, že žiji!“

„MÍČAČOVA CESTA K POZNÁNÍ

míčač seděl nahý na písku. Díval se, jak si oceán hraje s vlnami, jak je stálý, neměnný, a přitom pořád v pohybu. Věčný, a přesto, když míčač zavřel oči, oceán zmizel. míčač se usmál. Neměl už co dodat. Každé místo bylo jeho domovem.

A tak nahý míčač seděl na beztvarém písku a pozoroval věčný oceán bez jediného bodu na své hladině.

A oceán mizel a objevoval se, jak míčač otvíral a zavíral oči. Nastal příliv. Vlny začaly olizovat míčačovy nohy. Písek se mu proplétal mezi prsty. A voda stoupala výš a výš.

A míčač mizel pod vlnami a zase se objevoval podle toho, jakou jim oceán dával sílu.

A nahý míčač hleděl na věčný oceán a seděl na beztvarém písku.

A oceán se objevoval a mizel podle toho, jak míčač zavíral oči. A míčač mizel a objevoval se podle toho, jak si oceán pohrával s vlnami.

A tak tam byli věčný oceán, nahý míčač, beztvarý písek nebo nahý věčný písek nebo věčný beztvarý míčač nebo beztvarý nahý oceán“

⁶ Gato. Soumrakodlak 2, Brno: Spolek přátel vydávání časopisu HOST, 1996

„MÍČAČOVA CESTA K POZNÁNÍ

V tu chvíli přišlo míčačovi všechno směšné Byl asi tak napůl cesty mezi nikam a všude Tak asi napůl cesty. Tak se tomu jen zasmál. Takže vlastně byl a nebyl Jako každý“

„MÍČAČOVA CESTA K POZNÁNÍ

míčač seděl a vedle tekla řeka a za chvíli ústila do moře.

Ach bože, v tu chvíli i míčač byl řekou a oceán jeho domovem. A tak seděl a usmíval se, protože všechny cesty světa byly míčačovou cestou.

A proč by se neusmíval, když jeho domov byl všude.

Nemyslel na dobré ani na zlé.

„Teď! Teď!“ vykřikl míčač a luskl prsty. „Teď je všechno dobré! “
A hned jak, otevřel ústa, věděl, že Ta chvíle už minula.“

„MÍČAČ JE PŘIPRAVEN POZNAT POSLEDNÍ VZNEŠENOU PRAVDU

míčač seděl v hospodě na městském tržišti.

Byl tam již delší dobu a snažil se neříkat ani Ano, ani Ne. Pak se zvedl a odešel na záchod.

A jak tak stál u pisoárové mušle, přišel kdosi a zeptal se míčače: „Hele, vole, chceš po hubě?!“

„Ale jó, proč né," odpověděl Míčač, a dostal...“

„MÍČAČ POTKÁVÁ MÍČAČE PRALESNÍHO

míčač šel právě lesem a cosi si pro sebe prozpěvoval. Právě ho bavilo vyluzovat zvuk. Když tu náhle zpoza stromu se objevil míčač pralesní a zeptal se míčače: „Víš, že můžeš kdykoliv zakalit.? A cvrnkl po něm peckou.

„Jo," řekl míčač, chytil pecku a začal si s ní pohazovat do rytmu.

míčač pralesní se kdesi ztratil.

míčač šel dál lesem a dál si pohazoval peckou.

Najednou mu na nose přistála borůvka. Opodál visel za ocas na větvi míčač pralesní a šklíbil se.

„Chceš teď zakalit?“ zeptal se.

„Ne," řekl míčač.

„Proč?“ zeptal se míčač pralesní.

„Proč jo," odpověděl míčač a dál si vyluzoval zvuk.

mícač pralesní se zhoupł na větvi a kdesi zmizel.

Když mícač vycházel z lesa, kdosi na něj zahvízdal. Byl to mícač pralesní.

„Hele, teď zakalíš," oznámil mu mícač pralesní.

„Proč ne," odpověděl mícač a oba dva se rozřehťali na celé kolo.“

„MÍCAČÍ SBOHEM

Slunce už nějakou dobu svítlo a vějíř jeho paprsků hladil zemi. Jaro se střídalo s létem. Po obloze táhlo hejno ptáků. Na palouku tiše seděl mícač opřený o strom a pozoroval motýly poletující z květu na květ. V údolí se ozvalo zahoukání vlaku a hukot jeho kol ještě chvíli duněl údolím i po té, co vlak zmizel.

Slunce se dál kutálelo modří oblohy a teplý vzduch tančil na všem, čeho se dotýkal. Na stezce, která vedla k mostu přes řeku, mícač uviděl obláček prachu. Pak mícač rozeznal malého pasáčka jedoucího na buvolu. Když přijel blíž, usmáli se na sebe a zamávali si. Pasáček vytáhl píšťalku a zahrál veselou bezstarostnou písničku. mícač se rozesmál a pohledem pasáčka doprovodil až k místu, kde se stezka ztrácela v lese.

Slunce se pomalu začalo dotýkat korun stromů a na palouk se tiše vplížil večer, mícač naslouchal osamělému vrzání cikád a slunce ho hřálo na tvářích a nutilo ho do příjemné dřímoty.

A v jednom okamžiku snad mícač usnul, protože jasně cítil, jak se jeho kůže mění v hebkou černou kocouří srst pod dotekem posledních večerních paprsků. A když slunce zapadlo, tu měl zřetelný pocit, jak se jeho, teď už zcela tmavé tělo zvětšuje a mění se v černý noční oblohy. A když už cítil, že je velký a černý jako celé noční nebe, líně, po kocouřím způsobu, otevřel jedno oko a podíval se dolů pod sebe. Uviděl jen na klidné hladině rybníku zrcadlit se měsíc v úplňku.

Měsíčním přítímím došly na palouk dvě postavy. Drželi se za ruce. Beze slova se zastavili pod košatým stromem, sedli si a stulili se k sobě.

On ukázal prstem na nebe a pravil tiše: „Podívej, jak dnes svítí měsíc.“

„Však je úplněk," pousmála se ona.

„Tak tedy zítra bude svítit nakouslý měsíc," řekl.

Opět se pousmála.

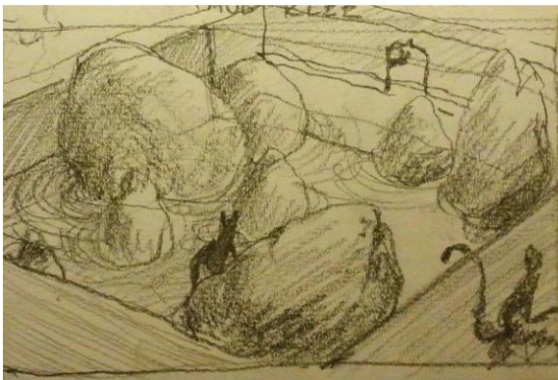
„Něco pro tebe mám," řekl a přitiskl ji k sobě blíž.

Zvědavě se na něj podívala.

„Tak poslouchej," pošeptal jí.

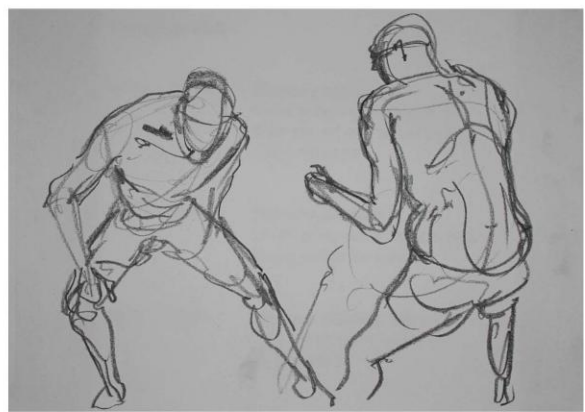
„Až spolu budem hledět po krajině a černý kocour velký jak nebe nakousne svou misku měsíce stříbrné mléko se rozuteče do noci Pak se začnem toulat ty ve mně já v tobě.“

Příloha č. 2 / skici

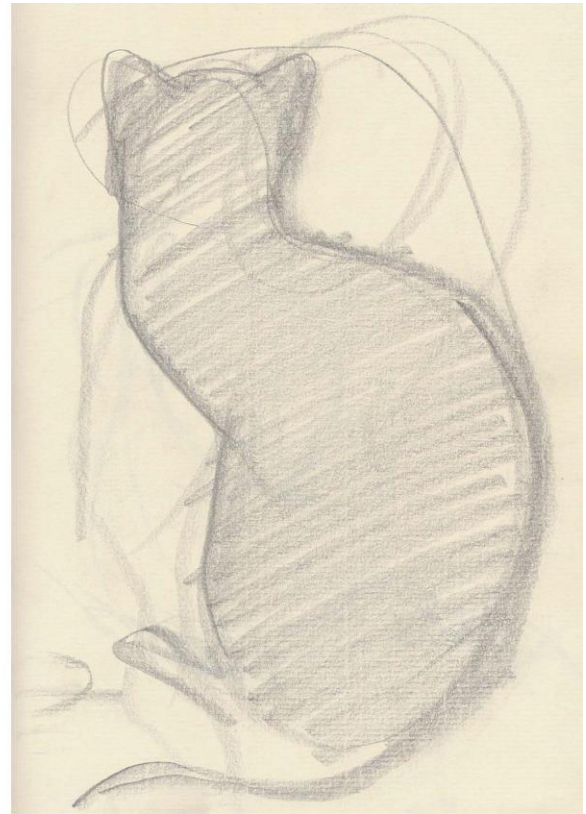

Příloha č.3 / studijní kresby studie figury

Studie kočky

Příloha č. 4 / ukázka definitivních kreseb

